

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8CoCsp/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117209251
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1117209251.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovvej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej, v spore žalobkyne: Q. Y., B.. XX.XX.XXXX, O. L.: U.N. XX, X. X., zastúpenej: URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Havlíčkova 16, Bratislava, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, zastúpenému: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, o určenie, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22. októbra 2020, č.k. 18Csp/32/2017-260, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .
Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil okrem iného aj to, že zmluvná podmienka uvedená v čl. 3 bod 3.6 Zmluvy o úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 10.07.2013 v znení "Právne vzťahy neupravené ZoO sa riadia OP, VOP Sadzovníkom poplatkov, Oboznámením o RPMN, Oznamením o úrokových sadzbách, príslušnými ustanoveniami zák. č. 513/1991 Z. z. Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ZoSÚ). Dlužník sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie spotrebiteľskom úvere lepšia splátka [Formulár], ktorý je k dispozícii na Obchodnom mieste L. X.. Dlužník a Spoludlužník svojím podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi. Pojmy s veľkým začiatočným písmenom definované v O P a VOP majú rovnaký význam aj v Zo U" je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a je neplatná. Čiastočne žalobe vyhovel, v časti konanie zastavil a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %. Vychádzal zo zistenia, že na základe Zmluvy o úvere lepšia splátka uzatvorenej dňa 10.07.2013 č. XXXXXXXXXXXX medzi žalobcom a žalovaným bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 7.500 eur, výška mesačnej splátky 134,27 eur, počet mesačných splátok 120, dátum prvej splátky a konečnej splatnosti, náklady spojené s poskytnutím úveru boli vyčíslené na sumu 7.707,22 eur, pričom v Zmluve absentuje údaj o celkovej čiastke, ktorú má žalobca žalovanému titulom poskytnutého úveru zaplatiť. Taktiež presne v žalobe nebola uvedená identifikácia splátky v zmysle § 9 ods.2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalej zmluva obsahovala zmluvné podmienky, ktorými sa upravujú právne vzťahy medzi zmluvnými stranami s tým, že pokiaľ právny vzťah nie je predmetom úpravy v zmluve, tak sa bude spravovať úpravou obsiahnutou vo VOP, Obchodných podmienkach pre úver lepšia splátka, ktoré majú pre právny vzťah rovnaký význam ako Zmluva o úvere. Po právnej stránke vec posúdil podľa § 1 ods. 1, ods. 2, § 2, § 9, § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom do 31.12. 2012, podľa § 52 ods. 2, § 53 ods.1, § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ust. § 3 ods. 2 Smernice

Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, a dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Na základe návrhu žalobcu ohľadom preskúmania podmienok upravených v zmluve o úvere lepšia splátka dospel k záveru, že neprijateľnými podmienkami s poukazom na § 53 Obč. zákonníka, ktorý explicitne upravuje rozsah neprijateľných podmienok, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, je zmluvná podmienka upravená v čl.3 bod 3.6, bod 3.9 ako dohoda o zrážkach zo mzdy a v bode 3.11. ako rozhodcovská doložka. K zmluvnej podmienke čl. 3 bod 3.6. uviedol, že obsahom zmluvnej podmienky je vyhlásenie spotrebiteľa, že sa pred uzatvorením zmluvy oboznámil so zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý je k dispozícii na Obchodnom mieste Poštovej banky a súhlasí s nimi. V tomto smere akceptoval argumentáciu žalobcu a dospel k totožnému záveru, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktorej účinkom je, že na spotrebiteľa sa prenáša dôkazné bremeno v otázke, či sa skutočne s predloženými zmluvnými podmienkami oboznámil. Vo svojich účinkoch zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v prospech spotrebiteľa, pričom súčasne nie je vylúčené ani to, že všeobecné zmluvné podmienky obsiahnuté vo formulári môžu naplňať dôvod neprijateľnosti podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade so zásadou úspechu v konaní, t.j. § 255 ods.1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku, do výroku II. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne jeho zmeny tak, aby bola žaloba v tejto časti zamietnutá z dôvodov, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Nesúhlasil s názorom súdu, že ide o prenášanie dôkazného bremena oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami na spotrebiteľa štandardnou zmluvnou podmienkou. Poukázal na rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie, ktorá zaujala k posúdeniu obdobných zmluvných dojednaní odlišný postoj. Poukázal tiež na rozhodnutie Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C42/15. Mal zato, že nemal povinnosť vyhotovenia obchodných podmienok a všeobecných obchodných podmienok len v písomnej forme, tieto sú zverejnené aj na jeho webovej stránke a sú dostupné nielen na všetkých obchodných miestach, ale aj na jeho webovej stránke a spotrebiteľia sa tak z pohodlia domova môžu s nimi oboznámiť, prečítať si ich obsah, či stiahnuť a uložiť na iný trvalý nosič, než ktorými je jeho webové rozhranie. Poukázal na ľahostajnosť zo strany spotrebiteľa.

3. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že zotrváva na svojich tvrdeniach prezentované v predchádzajúcich podaniach na súde prvej inštancie (najmä vo svojej žalobe). Považovala odvolanie žalovaného za nedôvodné, nakoľko je v celom rozsahu rozporuplné po skutkovej, vecnej ako aj po právnej stránke. Mala za to, že zmluvná podmienka obsiahnutá v čl. 3 bod 3.6 v predmetnej Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a preto bola súdom správne určená za neplatnú. Správne uvažoval súd prvej inštancie, keď určil predmetnú zmluvnú podmienku za neplatnú, nakoľko v právnom štáte niet miesta na zmluvné podmienky takéhoto druhu, ktoré svojou úpravou a povahou prenášajú dôkazné bremeno v otázke, či sa s predloženými zmluvnými podmienkami spotrebiteľ zoznámil, na samotného spotrebiteľa. S rovnakým názorom sa možno stretnúť v rozhodnutí Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie z 24.03.2014 č. SK/0207/99/2014, keď bola obdobná zmluvná podmienka vyhlásená za neprijateľnú, a teda neplatnú. Zmluvná podmienka obsiahnutá v čl. 3 bod 3.6 zmluvy je neprijateľná, a to v dôsledku skrytého prenášania dôkazného bremena na ako spotrebiteľa. Neprijateľný účinok má aj v tej podobe, nakoľko sa odchyľuje od právnych predpisov v neprospech spotrebiteľa a vzhľadom na jeho postavenie ako slabšej sporovej strany, tak hrubým spôsobom zasahuje do práv spotrebiteľa priznávaných žalobcovi tak Zákonom o ochrane spotrebiteľa, Zákonom o spotrebiteľských úveroch, ako aj smernicou o spotrebiteľských úveroch a právom EÚ. Ústredný inšpektorát SOI dospel k rovnakým záverom pri totožných zmluvných podmienkach, aká je aj zmluvná podmienka obsiahnutá v čl. 3 bod 3.6 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aj napr. v rozhodnutí z 18.9.2013 č. SK/0585/99/2013, ako aj ďalších obdobných rozhodnutí, z čoho vyplýva skutočnosť, že typ takejto zmluvnej podmienky, ktorá nezákonným spôsobom prenáša dôkazné bremeno na spotrebiteľa a akú zakotvil aj v zmluve žalovaný, je pri poskytovaní spotrebiteľských úveroch častokrát využívaný dodávateľmi. Odvolanie žalovaného považovala za nedôvodné, žalovaný vo svojom odvolaní nepoukázal dostatočne na to, v čom skutočne by mal spočívať nesprávne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, pričom súd prvej inštancie postupoval vo vzťahu k predmetnej zmluvnej podmienke správne, keď ju súd určil za neprijateľnú. Ak žalovaný zakotvil zmluvnú podmienku, ktorá skrytým spôsobom prenesie dôkazné bremeno na ňu, tak by sa už nikdy súdnou cestou nemohla

brániť v súvislosti so svojou neinformovanosťou, resp. nedostatočnou informovanosťou a vzdala by sa nezákonným spôsobom práv, ktoré sú jej priznané a garantované tak právnym poriadkom Slovenskej republiky, ako aj právom EÚ. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného rozsudkom Súdneho dvora EÚ C-42/15 uviedla, že považuje aplikáciu predmetného rozsudku Súdneho dvora EÚ vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvnej podmienky za irelevantnú. Predmetom neprijateľnosti samotnej zmluvnej podmienky bolo skryté presúvanie dôkazného bremena na spotrebiteľa v jeho neprospech, a to v dôsledku prezumpcie jeho oboznámenia sa so všetkými OP, VOP a inými dokumentmi na základe jediného podpisu. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v čl. 3 bod 3.6 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola dostatočne preukázaná v žalobe, čo potvrdil aj súd prvej inštancie vydaním svojho rozsudku. Odvolanie žalovaného považovala za nesprávne a nezákonné, a preto ho navrhla zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodné.

4. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti (výroku II.) a v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.), a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Odvolací súd po preskúmaní napadnutej časti rozsudku na základe obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil s použitím správnych ustanovení právnych predpisov, ktoré aj správne vyložil a aplikoval na zistený skutkový stav a odvolací súd sa s právnym záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej v čl. 3 bod 3.6. Zmluvy o úvere lepšia splátka zo dňa 10.07.2013, plne stotožňuje. Žalovaný v podanom odvolaní neargumentuje skutočnosťami, ktoré by mali za následok zmenu súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu alebo jeho právneho hodnotenia, z konania pred súdom prvej inštancie iný, než napadnutým výrokom rozsudku vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé prívodiť iné právne posúdenie danej veci.

6. Ak majú byť všeobecné obchodné podmienky súčasťou zmluvy, je potrebné vyjadriť s nimi súhlas. Dôkazné bremeno ohľadne existencie vôle spotrebiteľa byť viazaný nielen zmluvou, ale aj všeobecnými obchodnými podmienkami, ako aj skutočnosť, že spotrebiteľ bol s týmito podmienkami riadne oboznámený, zaťažuje dodávateľa, pričom pre preukázané oboznámenie sa nepostačuje len konštatovanie a vyhlásenie spotrebiteľa vo formulárovej zmluve o tom, že bol s obchodnými podmienkami oboznámený. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nemajú slúžiť na to, aby do nich často v neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú (napr. rozhodcovská doložka, dojednanie o zmluvnej pokute, vznik možného nepovoleného prečerpania a povinnosť platiť úrok s tým spojený). Všeobecné obchodné podmienky predstavujú rozsiahly, pre priemerného spotrebiteľa na porozumenie náročný text, vopred pripravený dodávateľom, bez možnosti spotrebiteľa zmeniť ich obsah. Z tohto dôvodu existuje nezanedbateľné riziko, že spotrebiteľ si nebude v čase uzavretia zmluvy vedomý svojich zmluvných povinností a zaviazá sa tak k splneniu povinností, pri znalosti ktorej by k uzavretiu zmluvy nepristúpil. Ak banka uvedie podstatné obsahové náležitosti len v rámci rozsiahlych, pre priemerného spotrebiteľa na porozumenie náročných všeobecných obchodných podmienok, nemožno takémuto konaniu priznať právnu ochranu.

7. Zmluvná podmienka, obsahom ktorej je vyhlásenie spotrebiteľa, že sa pred uzatvorením zmluvy oboznámil so zmluvnými podmienkami a súhlasí s nimi, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. I Obč. zák., pretože na spotrebiteľa sa prenáša dôkazné bremeno v otázke, či sa pred uzatvorením zmluvy s predloženými zmluvnými podmienkami skutočne oboznámil. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazoval na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-42/15 (Home Credit vs. X.), jeho závery nemali vplyv na posúdenie uvedenej zmluvnej podmienky. V danom prípade nebola predmetom posúdenia otázka, či mal alebo nemal povinnosť žalovaný vyhotoviť obchodné podmienky v písomnej forme a ani skutočnosť, či sa s nimi žalobkyňa reálne oboznámila, resp. mohla oboznámiť. Pokiaľ žalovaný poukazoval na rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie, tak tieto nie sú jednotné, keď žalobkyňa vo svojom vyjadrení poukázala na odlišné právne závery Slovenskej obchodnej inšpekcie.

8. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. V

takomto prípade ide o žalobu podľa § 137 písm. d) C.s.p., a žalovaný preto nedôvodne namieta absenciu naliehavého právneho záujmu na určení.

9. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd neakceptoval argumenty, na ktoré poukazoval žalovaný vo svojom odvolaní, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti (vo výroku II.) ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).